

розширенні можливостей регіонального управління інвестиційними процесами у зазначеному напрямі та поєднання ефективного державного регулювання економіки з ринковою саморегуляцією.

Список використаних джерел та літератури

1. Дідківська Л. І. Державне регулювання економіки : навч. посіб. / Дідківська Л. І., Головка Л. С. – К. : Знання-Прес, 2002. – 214 с.
2. Аналіз виконання Стратегії розвитку Львівської області на період до 2020 року у 2017-2018 роках (в контексті підготовки Стратегії до 2027 року). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://loda.gov.ua/VykonannyaStrategii2017_2018.pdf.
3. Головне управління статистики у Львівській області. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/report/media.php?ind_page=media&vid=8&id_news=11572&show=1.
4. Стратегія розвитку Львівської області на період до 2020 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dfrr.minregion.gov.ua/foto/projt_reg_info_norm/2016/05/146_dod_Strategiya_2020.pdf.
5. Туристический бизнес в Украине: трудности и перспективы. Информационный портал о финансах и кредитовании. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dpa.cv.ua/ekonomika/turisticheskiy-biznes-v-ukraine-trudnosti-i-perspektivy.html>.

*Сутика Світлана, студентка
Національного університету фізичного виховання і спорту України*

ЗАСАДИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО «ЗЕЛЕНОГО» ТУРИЗМУ

На сьогодні туризм є галуззю, що динамічно розвивається і приносить високі прибутки у світову економіку, водночас виступаючи одним із найважливіших чинників соціально-культурного розвитку, що сприяють підвищенню рівня та якості життя населення. Спектр виконуваних функцій туризму дає можливість використовувати його в якості дієвого інструменту стимулювання соціально – економічного зростання на макро- та мезорівнях господарювання.

Сталий туризм – це такий вид туризму, при якому забезпечується оптимальне використання ресурсів навколишнього середовища, підтримуються соціально-культурні особливості туристичних дестинацій та спільнот, які там проживають, забезпечується

життєздатність довгострокових економічних процесів з огляду на їхню вигоду для всіх зацікавлених кіл. Сталий розвиток в туризмі передбачає позитивний загальний баланс екологічних, соціально-культурних та економічних ефектів від туризму, а також позитивний вплив відвідувачів один на одного [1, с. 78].

Нині постає проблема у великих туристичних містах світу. Це так званий «надмірний» туризм. За даними Всесвітньої туристичної організації ООН (UNWTO) за 2018 р., чисельність туристів, які відвідали Європу становить 710, 0 млн. осіб, що на 6% більше ніж у 2017 р.[6].

Причинами цього явища є: ріст середнього класу, здешевлення авіа перельотів, маркетингові зусилля міст та розвиток соціальних мереж.

Незважаючи на розвинену туристичну інфраструктуру, зростання потоку гостей стало проблемою з якою зіткнулися такі міста як: Париж (Франція), Рим (Італія), Барселона (Іспанія), Прага (Чехія), Торонто (Канада), Ванкувер (Канада), Сан-Франциско (США), Амстердам (Нідерланди), Стокгольм (Швеція), перераховують дослідники Всесвітньої ради з туризму і подорожей (WTTC) у своєму звіті «Туристичні напрямки 2030»[7]. У зв'язку з цим, кожна з країн розроблює свою стратегію для того, щоб зменшити чисельність туристів на популярних DESTINAЦІЯХ.

Таким чином, туристичні потоки зменшаться, але потреба до подорожей у туристів залишиться.

Світовий і вітчизняний досвід свідчить, що одними з ефективних напрямів розвитку територій є формування і розширення ринку туристичних послуг. Останнім часом у всьому світі дедалі більшу популярність здобувають відносно малобюджетні види туризму, зокрема: екологічний, пізнавальний, спортивно - оздоровчий, етнографічний, сільський та ін. Для їх розвитку не потрібні значні інвестиції, при цьому вони можуть досить швидко забезпечити прибутковість[3].

Окрім відносної дешевизни, даним видам туризму притаманна екологічна орієнтація («зелений» туризм), що робить їх привабливими для значної частини населення розвинутих у соціально – економічному плані країн, а також держав із «західною» ментальністю[4, с. 33].

Такий вид дозвілля вже зайняв певну нішу на ринку і постійно набуває популярності. За даними компанії «Бізнес – ресурс», 35% міського населення Європи надають перевагу відпочинку на природі, переважно в сільській місцевості [5]. Розвиток сільського («зеленого») туризму не тільки допомагає збереженню природних територій,

забезпечує роботою місцеве населення, але й сприяє наповненню бюджетів країн і регіонів.

Наприклад, у Франції дохід від нього до загальнодержавного бюджету становить понад 1 млрд. євро, а до бюджетів регіонів – 2 млрд. євро; у бюджеті Сербії він перевищує 100 млн. євро, або 15% надходжень від усіх видів туризму, що розвиваються в країні. Ці дані свідчать про великі перспективи (за належної організації туристичного бізнесу) залучення досить значних цільових груп споживачів, що, у свою чергу, здатне створити передумови для сталого розвитку регіонів України [2, с. 115].

Таким чином, формування, просування та вдосконалення такого виду туризму, як сільський («зелений») може стати гідною альтернативою для туристів. Внаслідок більшої популяризації – менша завантаженість міст. Тобто рівномірний розподіл по світових дестинаціях. Така стратегія надасть змогу відкрити нові місця та атракції, що добре з фінансової точки зору. Наприклад, замість того, щоб велика чисельність туристів перебувала в столиці, вони будуть розподілені по всій території країни з врахуванням своїх вподобань.

Список використаних джерел та літератури

1. Горішевський П. Сільський зелений туризм: організація надання послуг гостинності / П. Горішевський, В. Васильєв, Ю. Зінько. – Івано-Франківськ: Місто НВ, 2003. – 148 с.

2. Миронов Ю. Б. Матеріали наукової конференції "Актуальні проблеми економіки і торгівлі в сучасних умовах євроінтеграції / Ю. Б. Миронов, І. І. Тучковська. // Львів: ЛТЕУ. – 2017. – С. 440.

3. Рибак Л. Х. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. – 2011. – Вип. 163, частина 1.

4. Ілляшенко С. М. Економіка України / С. М. Ілляшенко, Н. С. Ілляшенко, В. О. Щербаченко. – 2013. – №8. – С. 33–39.

5. Офіційний сайт компанії: Бізнес – ресурс [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<https://ubr.ua/analytics>.

6. Офіційне видання Всесвітньої туристичної організації: UNWTO WorldTourismBarometer [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.world-tourism.org>. – 2019.

7. Офіційне видання Всесвітньої ради з туризму та подорожей: WTTC TheWorldTravelandTourismCouncil [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.wttc.org>.